

V horlivosti neochabujte, buďte vroucího ducha, služte Pánu.
Z naděje se radujte, v soužení buďte trpěliví, v modlitbě vytrvalí.
Sdílejte se s bratřími v jejich nouzi.

List Římanům, 12. kapitola

Milí bratři a sestry, ze srdce vás všechny zdravím na začátku nové svatovojtěšské sezóny – společně s P. Christianem a jáhnem Martinem. Od Pána máme úkol sloužit uprostřed našeho světa Bohu a lidem: jak ten úkol naplnit budeme hledat spolu s obnovenou svatovojtěšskou radou (viz článek o ustavení nové rady) a vámi všemi.

Budeme také dál tvořit požehnanou podobu našeho soužití s komunitou Arcibiskupského semináře. Bohoslovci budou každý měsíc přicházet na naši nedělní mši svatou a rozdávat eucharistii, budou se podílet na setkávání mladých a na výuce náboženství pro naše děti. Tři z nich právě dokončili svoji seminární přípravu, v září přijali jáhenské svěcení a už pracují v pastorační službě ve farnostech. Na kněze budou vysvěceni za necelý rok. Dva bratři byli vysláni ke studiu do římské koleje Nepomucenum. Do prvního ročníku letos nastoupilo osm nových adeptů kněžství a celkem se v našem semi-

náři připravuje ke kněžské službě v českých diecézích dvacet dva bohoslovců. Na půl roku mezi námi také tradičně pobývá jeden řeckokatolický kandidát kněžství z Prešova. Během léta jste při nedělních bohoslužbách častěji potkávali P. Josefa Žáka, podzimní nedělní bohoslužby povede většinou P. Jan, adventní pak P. Christian. Po středeční večerní mši svaté nás bude pravidelně jáhen Martin shromažďovat k modlitbě nešpor.

Čeká nás spousta věcí, ale především – ve všem, co jsme a co děláme – putování s Hospodinem za jeho královstvím. Ať vás na této cestě provází Hospodinovo požehnání a radost z účasti na Božím díle!

Vděčně P. Jan

Svatovojtěšská rada

Bratři a sestry, svatovojtěšská rada má po léta důležitou roli v rozvoji a animaci života našeho společenství.

Během loňského podzimu však vypršel členům rady pětiletý mandát a proběhly volby pro další období. Dosavadní rada dostala pověření, aby svůj mandát ještě nějaký čas vykonávala, než roli převezme ta nová. Do nové rady bylo zvoleno šest členů: Vít Grec, Kryštof Verner, Jáchym Vopařil, Ivana Vopařilová, Andrea Vyskočilová a Petr Buriánek. Další členy má za úkol jmenovat rektor du-

chovní správy a ex offio do ní patří všichni duchovní ustanovení u sv. Vojtěcha: P. Jan Kotas, P. Christian Pšenička, jáhen Martin Opatrný. Svatovojtěšská rada pracovala doposud v počtu třinácti členů. V červnu proběhlo pracovní setkání, při kterém jsme znovu procházeli reflexe a vize, na nichž se pracovalo pod vedením P. Michala Němečka.

Po pár měsících seznamování se současným životem svatovojtěšského společenství chci nyní ustavit a povolát k práci novou svatovojtěšskou radu. Rozhodl jsem se také rozšířit počet jejích členů na patnáct – naše společenství je totiž poměrně velké a rozmanité, do rady nově přibyl ex offio další duchovní a zdá se praktické zachovat lichý počet členů.

K již zvoleným jmenuji ještě následující radní, kteří reprezentují další důležité roviny našeho života: Kateřina Janečková (výuka náboženství), Vojtěch Jirsa (hudební aktivity), Irena Brožová (senioři), Marie Kubíková (mladé rodiny s malými dětmi), Hana Rakovská (charitativní aktivity) a Hynek Krátký (Česká křesťanská akademie).

Děkuji všem novým radním za ochotu pracovat a přijmout odpovědnost za naše společné radosti, starosti a poslání. Celé radě přeji Boží moudrost, horlivost i dary Božího Ducha.

P. Jan

Medaile za život

Manželovi rodiče dělali několik let účetnictví pro sdružení Ochrana nenarozeného života – tehdy jsem se s ním setkala poprvé. Občas

jsem tam přesměrovala známou nebo kamarádku v nouzi, vždy se jim dostalo pomoci. A letos v létě, přesně 5. července na Velehradě, dostali jedni ze zakladatelů – Eva a Petr Jelínkovi – medaili České biskupské konference za službu v oblasti ochrany života a rodiny na základě učení církve. I když se bránila, nakonec mi Eva odpověděla na pár otázek.

*** JAK (A KDY) TO CELÉ ZAČALO – CO BYL PRVNÍ IMPULS?**

Ve skutečnosti to ocenění patří spíš mému muži, neboť je to on, kdo se v této oblasti dodnes angažuje (já ho spíš jen podporuji) a radě dalších skvělých lidí, kteří se velmi aktivně na té práci podílejí...

Hned v devadesátém roce se skupina lidí, kteří vnímali potřebu začít mluvit o problému potratů, rozhodla založit sdružení Ochrana nenarozeného života (dnes již zapsaný spolek ONŽ, pomoc a poradenství pro ženy a dívky). U zrodu tehdy stála i Marie Kaplanová a Jaroslav Šturma.

Pro mne s mým manželem stála na počátku moje zkušenost s jedním gynekologem, který mi při návštěvě ordinace, kdy zjistil čtvrté těhotenství, nabízel rovnou žádanku na potrat, ani se nezeptal, jestli to dítě chci, a my jsme se na ně tolik těšili! Byl to pro mne velký šok! Kolik podobných zkušeností! A kolik dětí, které neměly možnost se narodit, protože nebyly plánované a nikdo jejich maminky nepodpořil v tom, ať si v klidu rozváží nastalou situaci. Je přeci možné, že neplánované dítě se může stát milovaným. Tak tohle pro nás byla ta motivace, proč do toho jít. Pomoci ženám, které se

ocitnou v takové situaci, aby se nemusely rozhodovat pod tlakem...

A to se, myslím, povedlo... Pomáhat, neodsuzovat... Všem bylo na začátku jasné, že v naší společnosti nelze nikoho tlačit, natož chtít změnu legislativy, jako třeba v sousedním Polsku... Jen ukazovat na zázrak života...

* CO VŠECHNO NADACE ZAJIŠTUJE?

V dobách rozkvětu mělo sdružení dvacet poraden po celé republice, včetně Prahy. Na konci devadesátých let, kdy nás přestalo podporovat zahraničí a ubývalo státní podpory, ubývalo i poraden. Dnes je jich už jenom šest. Všechny pracovnice poraden byly a jsou ženy s velkou empatií a zkušenostmi v sociální oblasti. Také se zaměřují na prevenci. Některé pracovnice poraden dělají přednášky o partnerských vztazích, o rodině atd. na školách a jsou vděčně řediteli škol zvané. Během těch dlouhých let prošlo poradnami víc jak sto tisíc klientek.

* JAKÁ JE SITUACE NYNÍ? CO BYSTE POTŘEBOVALI?

Můj muž se celá ta léta snaží shánět pro sdružení peníze, hlavně na nájem a minimální platy pro pracovnice v poradnách, u nás to nejde jen na dobrovolnické bázi (jako např. v Anglii, s kterou jsme na začátku byli v kontaktu), kdysi, ta první léta, nám hodně pomohl pan kardinál Vlk, zároveň se podařila i finanční podpora od ministerstva zdravotnictví, kde nám pomáhal léta této problematice nakloněný pan doktor Filec (snažil se pomáhat i hospicům), ale teď už tam není a tím pádem finance od minister-

stva nejsou. Můj muž si dělá starosti, málem kvůli tomu nespí, že letos v prosinci nebude na platy. Nebýt toho, že se pražské arcibiskupství i další tři diecéze snaží pomáhat a přispívají na provozní náklady, nevím, jak by to s poradnami bylo...

Děkuji za všechny maminky, kterým se dostalo podpory a blahopřeji i k ocenění. Kdo byste chtěl a mohl pomoci, více informací najdete na www.poradnaprozeny.eu.

Kateřina Kufová

Společenství maminek

Ráda bych vás pozvala na setkávání maminek s malými dětmi, které probíhá každou první a třetí středu v měsíci od 9.30 v kostele na pódiu za oltářem. Společenství je otevřené všem maminkám, které jsou doma s dětmi a mají chuť společně trávit čas, navzájem se poznat a podpořit v životě s Bohem. Termíny setkání a další informace najdete na webových stránkách našeho kostela.

Marie Kubíková

Poznámka redakce: tento příspěvek nám Marie poslala z porodnice, pár dní po narození jejich třetího dítěte, dcery Klárky. Rodičům ke Klárce gratulujeme a přejeme hojnost Boží přízně pro celou rodinu.

Úvaha o nedělních investorech

Milé spolusestry, milí spolubratři, zajisté jste si také všimli, že jak se v Česku blíží volby, je potřeba kromě migrantů začít řešit také církevní „restituce“. Téma je to šťavnaté, většina společnosti se ráda zakousne, problémy s navrácením majetku štěpí i církevní spo-

lečenství samotné a letos jsme to dokonce vyšperkovali tím, že radši ani do premiéra a jeho odmítnutí uprchlických siroteků šít nebudeme s bláhovou nadějí, že ho ty skopičiny kolem daně z částečně navrácené krádeže přejdou.

Už vás ty věčné řeči o církevních miliardách unavují? Zkusme to tedy v měřítku našeho společenství. Pro tento účel jsem si zkusil osvěžit několik čísel z minulých let, kdy jsem se tomuto tématu věnoval v naší pastorační radě. A buďte klidní, tady se zatím nepohybujeme ani v milionech.

Roční obrat našeho společenství činí něco přes pět set tisíc korun. Příjmy tvoří zhruba ze tří čtvrtin pravidelné sbírky a z jedné čtvrtiny účelové dary. Z pravidelných sbírek jich deset vyhláší Arcibiskupství pražské. Ročně se v těchto vyhlášených sbírkách vybere u sv. Vojtěcha necelých 100 000 Kč. Jedná se např. o sbírku na bohoslovce, na církevní školství, Svatopetrský haléř, atd. Ostatní sbírky jsou „pro nás“, ale i z těch odvádíme 10 % do tzv. svépomocného fondu. Ze zbývajících prostředků hradíme nájem kostela, provozní náklady, bohoslužebné potřeby a jednorázově podporujeme nejrozumnější charitativní výzvy. Sečteno a podtrženo, jako společenství hospodaříme s minimálními přebytky, které tvoří určitou rezervu pro nenadálé výdaje.

Další skutečností určující strukturu našeho rozpočtu je fakt, že většinu služeb v našem společenství zastanou dobrovolníci a zatím se daří provoz s nemalým nasazením všech zúčastněných koordinovat tak,

aby všechno „klapalo“. To ovšem není samozřejmost a není výjimkou, že společenství naší velikosti má placeného kostelníka, katechetu, varhaníka nebo pastoračního asistenta alespoň na částečný úvazek.

Co znamenají výše popsané sumy převedené do nedělních sbírek? V současnosti činí průměrný příspěvek na jednoho účastníka nedělní bohoslužby zhruba 25 korun. Je to cena jedné zmrzliny, šestiny lístku do kina, necelého litru benzínu. Je to hodně nebo málo? Každopádně ani v časech bezprecedentní prosperity si netvoříme rezervy a nemůžeme si dovolit například trvalejší charitativní projekt rozsahu většího, než Adoptce na dálku. Budiž nám ke cti, že dokážeme vybrat prostředky alespoň na menší jednorázové akce.

Farnosti, které něco zrestituovaly, nyní vymýšlejí záměry, jak prostředky co nejlépe udržet a využít. My sice nemáme pozemek u dálnice nebo les na Šumavě, ale jsme společenství v nejbohatší čtvrti v republice. Chtěl bych tedy těmito řádky mimo jiné motivovat své nástupce v pastorační radě k úvahám, jak nepromarnit čas hojnosti, jak se připravit na léta budoucí a jak neodkázat našim dětem smutný socialistický sál uzavřený (nejen) ekonomicky do sebe.

Pokud bychom chtěli založit cosi jako fond oprav (ano, znají ho oficiálně všichni členové SVJ a neoficiálně, ale o to důvěrněji, každý majitel nemovitosti) s cílem do pěti let nashromáždit např. 2 000 000 Kč, znamenalo by to přes 50 Kč na člověka a neděli.

Že to nakonec nějak dopadne? Že to někdo zaplatí? Určitě ano... jsme koneckonců

věřící. Ale pojďme začít řešit ono *jak* a *kdo*. Pojďme začít aktivně komunikovat s arcibiskupstvím – ať už jde o prostor kostela sv. Vojtěcha, nebo o financování charitních, školských a společenských projektů a zařízení (což by mělo podle mého názoru dostat nyní před sakrálními a historickými budovami jasnou prioritu).

P. Michal k těmto úvahám většinou poznamenával, že nemá moc smysl zatěžovat lidi velkými sbírkami, když by v případě oprav našeho kostela v současné situaci přispívali v podstatě „do cizího“. Vztah s arcibiskupstvím je víceméně na rovině „my“ a „oni“, přestože jsme jedna církev v jedné diecézi a jednom městě. Ano, je to v podstatě začarovaný kruh. Dokud nám nebude patřit kostel, nebudou na něj lidé přispívat. Kostel nám nemůže patřit, dokud nebudeme farnost. Farnost nebudeme, dokud nebude silná vize do budoucna. Vize nebude, dokud ji někdo za peníze nezpracuje. Peníze nebudou, dokud se přispívá „do cizího“... A jsme opět na začátku. Mimochodem, kolik peněz do nedělní sbírky průměrného dejvičáka vlastně zatíží...?

V této situaci se také zamýšlím nad tím, jestli vůbec ještě umíme dávat. Jestli se z nás nestali pragmatičtí katoličtí investoři, kteří hledají okamžitý výnos ze svých darů. Je krásné, že dokážeme vybrat desetitisíce na bezdomovce, umírající, sirotky... Pokud bychom ale peníze opravdu dávali s plnou svobodou obdarovanému, tak by nás asi nemělo trápit, že se hned nevyužijí, aby napáchaly co nejvíce viditelného dobra pro za-

hřátí naší duše. Současný stav, kdy naše společenství v nejbohatší čtvrti republiky má v období historicky nejvyšší ekonomické konjunktury na kontě pět mediánových platů a nemá ani kde učit náboženství, natož aby mělo kde důstojně pohostit pastorační akce, považuji za tristní. O úrovni liturgického prostoru netřeba hovořit. Pokud se nemají k akci arcidiecézní úředníci jakožto majitelé našeho „kostela“, pak mi nezbývá, než že půjdu se srdcem na dlani, klidně budu přispívat „do cizího“ a žádat lidi o totéž. Nebo šetřit na něco, o čem nevím, co to vlastně bude. Koneckonců to tak dělám i v rodině a nepřijde mi to divné, protože věřím. Jako vedlejší produkt finanční soběstačnosti bychom možná zrestituovali trochu katolického sebevědomí a získali svobodu říkat společnosti věci tak, jak jsou. A nemuseli bychom vymýšlet úskoky, jak prodat padesát sirotek za patnáct procent nezdaněných náhrad.

Vojtěch Jirsa

Pozn. redakce: Tento příspěvek autor napsal ještě předtím, než bylo oznámeno jeho jmenování i do nové pastorační rady.

Tábor rytířů

Na sklonku léta se rytíři vydali do Mentaurova u Litoměřic, aby uklidnili občanskou válku, která vypukla v zemi zvané Bernštejnsko. I přes úvodní neúspěchy se nakonec podařilo konflikty zastavit, zachránit mnoho nevinných obyvatel a zajmout zlotřilého obchodníka se zbraněmi zvaného „Ohnivý jezdec“.

Svou návštěvou nás potěšil otec Christian, který nezahálel, pomohl rytířům k vítězství v místním sportu zvaném „candrbál“ a během ani ne dvanácti hodin pro nás stihl odsloužit dvě mše, a tak má jistě nemalou zásluhu na tom, že se po celý tábor nikomu nic vážného nestalo a po jedenácti dnech jsme se mohli navrátit do Prahy sice znavení na těle, ale odpočatí na duchu!

I v následujícím roce se na všechny rytíře těšíme na pátečních schůzkách, nejbližší větší akcí je plánovaná podzimní výprava, na kterou vyjedeme v termínu od 26.–30. října. Zveme i všechny potenciální rytíře, nebojte se přijít podívat na schůzku, anebo s námi rovnou vyjedte na výpravu!

Kryštof Verner

Adventní program pro ZŠ

Milé spolusestry, milí spolubratři, minulý rok jsme s týmem dobrovolníků adaptovali pro náš prostor u sv. Vojtěcha adventní program pro děti ze třetích tříd ZŠ. Během jedné vyučovací hodiny s dětmi projdeme naším kostelem – pro některé z nich je to vůbec první návštěva kostela v jejich životě – a zážitkovou formou jim představíme příběh narození Ježíše Krista. Děti přitom staví domky v Nazaretě, porovnávají vzhled dnešního a novozákonního městečka Betlém, odhadují délku cesty mezi Nazaretem a Betlémem, v jednu chvíli také do této cesty vkládají své vlastní životní zkušenosti, jak radostné tak ty méně šťastné. Podle zkušeností z jiných farností, kde programy běží delší dobu, jde o jedinečnou příležitost, jak může

farnost nebo duchovní správa nenásilně navázat pravidelnou komunikaci se školami a získat alespoň určitou míru jejich důvěry.

V loňském roce se na program přihlásily dvě třídy ze ZŠ Bílá a jedna ze ZŠ Emy Destinnové. Jako největší zážitek jsme s ostatními členy týmu vzájemně sdíleli radost ze zájmu, s jakým děti příběhem procházely, a také z množství informací, které už samy věděly. Já osobně si nejlépe vybavuji klučinu s šibalským pohledem, který měl téměř na všechno odpověď, nutno dodat, že většinou fakticky správnou a někdy i hluboce moudrou. Když jsem po jedné z nich vyjádřil obdiv nad jeho pohotovostí a vědomostmi, udeřil se pěstí do hrudi a před všemi spolužáky hrdě pravil: „Vždyť jsem křesťan!“ Moje dušička vychovaná v socialistickém třídním komplexu se lehce zelenala závistí k té samozřejmosti a suverenitě... :-)

Pilotní ročník nás tedy naplnil nadějí a chutí do dalšího ročníku. Užitečnost programu pro děti potvrzuje i pedagogická asistentka Anna Hronková ze ZŠ Bílá, která se programu s jednou ze tříd zúčastnila. Podle ní děti nemají moc možností se o významu Vánoc dozvědět a málokdo s nimi o tom mluví. Chceme opět pozvat základní školy z nejbližšího okolí a procházet s dětmi příběh narození našeho Spasitele, smysl Vánoc a Adventu. K tomu budeme potřebovat modlitbu a prosím vás o ni. Dá-li Pán Bůh, připojíme v některém z příštích let i příběh Velikonoc a Vzkříšení. Ale to už je záležitost velmi delikátní a bude hodně záležet, jestli si tu milost vymodlíme.

P.S.: Děkuji všem, kdo se k týmu připojili, kdo se loni modlili, a zvu všechny, kdo se chtějí připojit letos.

Vojtěch Jirsa

Svatovojtěšský ples – jak dál?

V této plesové sezoně se bude konat již 20. Svatovojtěšský ples. Tedy aspoň doufáme, že bude. Na začátku této tradice stála hrstka tancechtivých nadšenců z našeho „spolča“. Tehdy jsme tady v kostele pořádali různé veselé akce, včetně masopustu, ale tančit se tu nesmělo. Ale nám se chtělo. Tak jsme se domluvili, že si třeba v létě pronajmeme zahrádku v dnes už neexistující restauraci U Matěje, přinesli kazeťák a udělali jsme si tancovačku. To nám ale nestačilo, a tak jsme si řekli, že uděláme opravdový ples. A udělali. Začali jsme v konírně Arcibiskupského paláce za velmi přívětivý nájem. Abychom režii plesu zcela pokryli vstupným, přizvali jsme záhy k účasti i spřátelený evangelický sbor z bubenečské Wintrovky ulice. Konírna už je ale pár let minulostí a přesunuli jsme se do většího, ale výrazně dražšího sálu na Manínách a přibrali do spolku i farnost sv. Antonína. Jenže léta letí, kolena bolí a ceny taky letí. Ty poslední bohužel jen nahoru. A tak se stalo, že loňský ples vyšel s odřenými ušima a skoro na halíř, zato s pěknými nervy „za kolik v tom zahučíme“ a „kdo to zalepí“.

Proč vám to tady píšu? Abych vyprovokoval diskusi o tom, jak s plesem do budoucna. Přece jenom z plesového výboru už jsou šedesátníci, takže by to za chvíli mohlo

vypadat jako ples spolku důchodců. Navíc se nám zdá, že mládež našeho společenství má jiné zájmy než usedle někde plesat.

Samozřejmě bychom mohli zdrazit vstupné a byl by problém vyřešen, ale to by si třeba řada lidí vstupenky nemohla dovolit. Přece jenom bychom raději viděli na plese více lidí i mladých a mladších. Rádi bychom se dozvěděli, co si o budoucnosti plesu myslíte, co by třeba mohlo být jinak a jestli má cenu v této tradici pokračovat. A v neposlední řadě jestli jste ochotni se třeba zapojit do prodeje vstupenek a pozvat i vaše přátele či známé i z „nekostelních“ kruhů. Napište nám na redakční mail vojtik@morha.com.

Za plesový výbor

*Vít Grec, Míla a Lída Novákovi
a Katka Kufová*

Že by znovu náhody?

Už nevím, kam jsme někdy zjara chvátali, když jsem jen tak koutkem oka zachytila anonci na nedávno vyšlou novelu „František z Assisi“ od G. K. Chestertona. Jediné, co mě v tu chvíli napadlo, bylo „to neznám“, přesto, že Chesterton patří v naší rodině mezi autory velmi oblíbené. Přiznám se ale, že dál jsem o tom víc nepřemýšlela – dalo se spousta jiných věcí (i „náhod“).

Začátkem léta, tak jako již po neuvěřitelně mnoho desetiletí, jsme vyrazili do západních Krkonoš do Rokytnice nad Jizerou. Neodmyslitelnou součástí našeho pobytu je už tradičně návštěva Jilemnice – přirozeného, nejen kulturního centra tohoto kousku „Krkonošova“. Stejně lákavé a atraktivní jako

historická cukrárna „U Nýčů“ je Knihkupectví „U Malých“ na Masarykově náměstí, na jehož návštěvu se těšíme vždy dlouho dopředu. Není to žádný mamutí Luxor, Dobrovský či Kanzelsberger, ale nejrůznějšími knížkami napěchovaná takřka „intimní“ prostora, srdečně zvoucí „Přijďte pobejt“. Rádi vyhovíme – to milujeme bezvýhradně.

Když jsme letos procházeli regály, listovali, radovali se, libovali si a labužili – vykoukla na mne jedna, už poslední útlá knížka – „Chestertonův František“. Hned jsem si vzpomněla – doufám, že si nemyslíte, že jsme ji tam nechali. Po návratu do chaloupky jsme se na něj nedočkavě „vrhli“. Nádherný text, i když by k tomu nedočkavce lákal, se nedá hltat jako detektivka – aby se neminul účinkem, vyžaduje trochu zamyšlení. Je až neuvěřitelné, jak popis středověkých reálií, bez něhož jen těžko lze sv. Františkovi alespoň trochu porozumět, koresponduje s naší žhavou současností. Opravdu pozoruhodné. Nelze jinak, než vřele doporučit.

V překladu Zory Freiové vydalo Karmelitánské nakladatelství v Praze 2017.

Irena Brožová

Postavit se Zlému

Jednoho nedělního večera na mládežnickém společenství došla řeč na téma exorcismu. Musím se přiznat, že ačkoli se s tímto slovem setkávám poněkud častěji než jiní, vždycky ve mně trhne a vynoří se množství otázek.

Patří dnes ještě vůbec téma exorcismus do katolického prostředí? Nepřešlo spíše na

stříbrná plátna podprůměrných béčkových hororů? A není každý, kdo se o něj byť třeba jen okrajově zajímá, okultistou? Je opravdu samozřejmé, že víra v Boha s sebou nese i přijetí víry v existenci Dábla? Nevychází vše zlé jen z člověka? A jak to tedy všechno je? K mému uklidnění se ukázalo, že nejsem jediným, kdo si podobné otázky klade. Ačkoliv žijeme v poměrně bezpečné a klidné době, a Bohu díky za to, i přesto si Zlo nachází své místo mezi námi, i když není na první pohled možná tak zřejmé.

Nebudu tvrdit, že po skončení diskuze nad exorcismem a osvětlením si, co si pod tímto termínem vlastně představovat, máme všechny otázky zodpovězeny, či že v nás při příští zmínce opět netrhne. Asi se v naší mysli znovu objeví záběry z filmů a obrazy ze strašidelných povídek knižních bestsellerů, neb takový současný kulturní obraz prostě je a jen stěží mu unikneme. V čem jsme se však ujistili je, že máme býti opatrní. Neboť i přesto, že Ježíš Kristus na kříži Zlo porazil a není se ho již třeba báti, je tu stále přítomno a pokouší se nám všemi možnými prostředky házet klacky pod nohy, když mu k tomu dáme příležitost. Nemít strach, ale zůstat stále na pozoru.

Neboť jak řekl velký muž dálného východu: „Znáš-li nepřítele i sám sebe, můžeš bez obav svést sto bitev. Pokud znáš sebe, ale nikoliv nepřítele, jednou vyhraješ a podruhé prohraješ. Jestliže neznáš ani sebe ani nepřítele, prohraješ v každé bitvě.“ – Sun-c’

Jáchym Vopařil

Z programu Pastoračního střediska

16. října	19.30	Příprava na manželství*
17. října	9.30	Setkání maminek s dětmi
19. října	20.00	Modlitba Taizé
20. října	9.00	Sobota pro ženy*
23. října	19.30	Příprava na manželství*
24. října	9.30	Akademie nejen pro seniory Výlet Levý Hradec. Prokop Šatava.
30. října	19.30	Příprava na manželství*
6. listopadu	19.30	Příprava na manželství*
7. listopadu	9.30	Setkání maminek s dětmi
13. listopadu	19.30	Příprava na manželství*
14. listopadu	9.30	Akademie nejen pro seniory P. Jaroslav Kníchal: 15 let zkušeností vojenského kaplana
16. listopadu	20.00	Modlitba Taizé
20. listopadu	19.30	Příprava na manželství*
21. listopadu	9.30	Setkání maminek s dětmi
22. listopadu	19.30	Modlitba chval
23.–24. 11.	18.00	Rekolekce s P. Józefem Augustynem* Přihlášky na https://goo.gl/SbC4SX
27. listopadu	19.30	Příprava na manželství*
28. listopadu	9.30	Akademie nejen pro seniory Doc. Karel Sládek: Zázrak jménem les
1. prosince	15.00	Adventní zastavení nad manželským slibem ThLic. Stanislav Příbyl CSsR, Th.D.
5. prosince	9.30	Setkání maminek s dětmi
12. prosince	9.30	Akademie nejen pro seniory Adventní duchovní obnova
13. prosince	19.30	Modlitba chval
19. prosince	9.30	Setkání maminek s dětmi
21. prosince	20.00	Modlitba Taizé

* pouze pro přihlášené

Důležitá informace o mši svaté v neděli 28. října 2018

Vzhledem k tomu, že na Evropské třídě bude dopoledne vojenská přehlídka a řada ulic bude již od soboty uzavřená, bude v neděli 28. října 2018 **mše svatá až v 17.30** (znamená to, že dopolední mše nebude).

Důležité události v životě svatovojtěšského společenství

neděle 4. listopadu – oslavíme 91. let od vysvěcení našeho kostela

sobota 8. prosince – Slavnost Panny Marie počaté bez poskvrny prvotního hříchu

Pro naše společenství i pro celou Svatomatějskou farnost bude adventní duchovní obnova v kostele sv. Václava (na Hadovce). Zahájení v 9.30 duchovním slovem, pak adorace a možnost svátosti smíření. Zakočíme po poledni mší svatou z dnešní slavnosti.

Bohoslužby o Vánocích 2018 u sv. Vojtěcha

po 24. prosince 16.00 bohoslužba slova pro děti

24.00 Půlnoční mše svatá

út 25. prosince 9.30 mše svatá – Slavnost Narození Páně

st 26. prosince 9.30 mše svatá – svátek sv. Štěpána

ne 30. prosince 9.30 mše svatá s požehnáním manželům, po mši žehnání vína

po 31. prosince 23.00 mše na poděkování a prosba do nového roku

út 1. ledna 9.30 mše svatá – Slavnost Matky Boží Panny Marie

ne 6. ledna 9.30 mše svatá – Slavnost Zjevení Páně – žehnání vody, křídly a kadidla

ne 13. ledna 9.30 mše svatá – svátek Křtu Páně

Informační tisk duchovní správy u sv. Vojtěcha, Kolejní 4, Praha 6. Pro vlastní potřebu.

REDAKCE: Vít Grec, Jana Klepková, Katka Kufová, Irena Brožová, Jáchym Vopařil, Naďa Witzanyová

Příspěvky odevzdávejte na vojtik@morha.com. Sazba: Vojta Grec. Za obsah odpovídá redakce.

Vojtik na webu: www.sv-vojtech.eu/vojtik. Náklad na výrobu čísla je **7 Kč**.